

РЕШЕНИЕ

№ 6416

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35 състав, в публично заседание на 27.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Мичева-Димитрова

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **3393** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК, във вр. с чл.211 от ЗМВР.

Образувано е по жалба на Е. В. С. – младши автоконтрольор I степен в 02 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, чрез адв. Г. В. от АД „С., д-р В. и Ко“, срещу Заповед № 4332з-112/09.02.2023 г. на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца, считано от връчване на заповедта.

В жалбата се твърди, че оспореният административен акт е незаконосъобразен - издаден при съществени нарушения на административнопроизводствените правила, при неправилно приложение на материалноправните разпоредби и при несъответствие с целта на закона. Иска се отмяната му. Претендират се съдебни разноски и се представя списък по чл.80 от ГПК.

В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя адв. Г. В. пледира за уважаване на жалбата, респ. отмяна на оспорения акт. Подробни съображения излага в представени по делото писмени бележки. Поддържа искането за разноски.

Ответникът по жалбата – началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, чрез процесуалния си представител юрисконсулт П., оспорва жалбата. Твърди, че жалбоподателката е извършила дисциплинарното нарушение, за което е съставена процесната заповед, че последната е правилна и законосъобразна и следва да бъде потвърдена. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.235, ал.2 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК приобщените по делото доказателства, намери за установено следното от фактическа страна:

Не се спори по делото, че жалбоподателката Е. В. С. с ЕГН [ЕГН] е младши автоконтрольор I степен в 02 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР, включително и към момента на издаване на оспорената заповед. Това е видно и от Кадрова справка рег. № 513р-124011/16.12.2022 г.

Не се спори, а и се установява от приложена по делото извадка от Ежедневна ведомост за разстановка на силите и средствата за 28/29.09.2022 г., че за времето от 19:00 ч. на 28.09.2022 г. до 07:00 ч. на 29.09.2022 г., жалбоподателката Е. В. С. е била на работа нощна смяна като част от състава на автопатрул заедно с младши автоконтрольор А. С. А.. В Ежедневната ведомост е отразено, че разстановката на силите и средствата е съгласно Разпореждане рег. № 4332р-56579/23.09.2022 г., с което служителите са запознати и са удостоверили чрез подписите си. Е. С. е посочена в ежедневната ведомост под № 15 и е вписано, че следва да изпълнява задълженията си по Маршрут М9, който обхваща места за контрол, определени с Разпореждане рег. № 4332р-56579/23.09.2022 г. Нарядът е осъществен със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

По повод постъпила в отдел „Охранителна полиция“ Докладна записка рег. № 513р-94172/29.09.2022 г. е разпоредена проверка, в хода на която са изискани справки от „Автоматизирана система за локализация и визуализация на мобилни единици в СДВР“ и служебна документация, проведени са разговори с полицейски служители и са снети писмени сведения от Е. С. и А. А.. Изискани са и видеозаписи от охранителни камери от няколко обекта и аудиозаписи от „Специализирани системи“ към ОСКИС при ДКИС от проведена комуникация по телефонните постове и радиоефира в ОДЧ на ОПП и 09 РУ и ОДЦ при СДВР. От Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР са изискани видеозаписи от АИС – ВП, от които се установило, че последният запис от камера 02 е от 21:05:41 ч. като видеонаблюдението се възстановява в 02:52:57 ч.

Резултатите от проверката по Докладна записка рег. № 513р-94172/29.09.2022 г. са обективирани в Справка рег. № 513з-97031/06.10.2022 г. В нея е направено и предложение началникът на ОПП при СДВР да извърши допълнителна проверка, с цел установяване на причината за липсата на видеофайлове в АИС – В. за периода от 21:05:41 ч. до 22:08:53 ч. на 28.09.2022 г. от камера 02 на патрулен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

Със Заповед № 513з-9356/28.10.2022 г. директорът на СДВР образувал дисциплинарно производство срещу жалбоподателката С., определил състава на комисията, предмета на проверката и срока на завършването ѝ. Заповедта е връчена на мл.инспектор С. на 11.11.2022 г., което тя удостоверила с подписа си.

Със Заповед № 513з-1523/24.02.2023 г. е удължен срока на дисциплинарното производство. Тя е връчена на Е. С. на 10.03.2023 г.

В хода на дисциплинарната проверка е изискан преглед на видеофайловете, съдържащи данни за работата на наряда нощна смяна от 28/29.09.2022 г., изпълняващ служебните си задължения с автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , зачислен на ОПП

– СДВР. С Писмо рег. № 7855р-9247/11.10.2022 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР дисциплинарната комисия била уведомена, че е констатирано нарушение на служебните задължения, изразяващо се в това, че: на 28.09.2022 г., от 20:17 ч. до 21:05 ч., водачът на служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] съзнателно и целенасочено манипулира системата АИС – ВОДПК като по време на движение многократно освобождава от скорост автомобила, посяга с дясната си ръка към контактния ключ и гаси двигателя, след което подава контакт и принудително спира двигателя на управляваното от него МПС; на 28.09.2022 г., от 22:08 ч. до 02:52 ч. на 29.09.2022 г., камери 01 /наблюдение и видеозаснемане на пътния контрол пред автомобила/ и 03 /наблюдение и видеозаснемане на пътния контрол зад автомобила/ не работят в нормален режим, предават в черен цвят с надпис „NO V.“; на 28.09.2022 г., от 22:08 ч. до 02:52 ч. на 29.09.2022 г., е установено закриване с неустановен предмет на камера 02, монтирана в арматурното табло на автомобила, с което се ограничава видимостта в купето и действията на полицейските служители със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] .

От ежедневната ведомост били установени полицейските служители, назначени в състав на автопатрула, изпълняващ наряд със служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] , а именно: жалбоподателката Е. В. С. и А. С. А..

На 13.12.2022 е проведен разговор със С. и от нея е изискано писмено обяснение, регистрирано под № 4332р-78441/14.12.2022 г. В него тя отрече да е нарушила служебните си задължения и да е прекъсвала захранването на камера 01 и 03, както и да е закривала камера 02, монтирана в арматурното табло на автомобила. Заявила, че никой от екипа /нито тя, нито водача/ не е манипулирал или закривал системата АИС – ВОДПК, както и че по време на смяната светодиодите на камера 02 са светели в червен цвят.

Обяснения и сведения са изискани и от другия член на наряда А. С. А.. В Сведение рег. № 4332р-78439/14.12.2022 г. посочил, че по време на смяната не е прекъсвал захранването на която и да е електрическа част в служебния автомобил, не разбира от захранване или функциониране на подобен вид техника, не е закривал или поставял каквито и да е предмети пред камерата, монтирана на арматурното табло, не е манипулирал системата АИС – ВОДПК, осъществявал е контрол на пътното движение с поставен на униформата микрофон като същевременно е бил в обхвата на камерите на автомобила и всички извършени проверки е отразявал своевременно в служебния таблет. Заявил, че светодиодите са светели в червено и ако това не е било така щяло да му направи впечатление и веднага да уведоми прекия си ръководител. Вписал, че винаги преди и след всяка смяна преките ръководители извършват проверка за състоянието на пломбите, монтирани в изградената система за видеонаблюдение и нито те, нито той е констатирал нарушаване на целостта на пломбите или тяхната липса.

На 20.12.2022 г. А. дал и допълнително Сведение рег. № 4332р-80545/21.12.2022 г. В него пояснил, че служебния автомобил с рег. [рег.номер на МПС] е с дизелов двигател и като такъв е оборудван с ДПФ филтър за твърди частици, съгласно регламент на ЕС. При продължително управление в градски условия и работа на място същият се задръствал, влизал в аварийен режим и губел мощност. По тази причина от оторизирания сервиз на „К.“ многократно обяснявали на него и колегите му, че вариант за почистване на автомобилите е или продължително управление в извънградски условия при сравнително високи обороти, или продължително

форсиране с цел „да се изчисти“ системата от натрупани сажди. Тези указания А. спазвал през годините на експлоатация на автомобила и това по никакъв начин не повлияло на работата на системата АИС – ВОДПК. Показателно било, че форсирането на двигателя и последващото му рестартиране чрез контактния ключ /констатирано при прегледа на видеофайловете/ не е довело до спиране работата на системата за видеонаблюдение, а има съхранени записи от нея. Действията му /форсиране на двигателя и рестартиране чрез контактния ключ/ били продиктувани от това, че автомобилът се бил задръстил и влязъл в аварийен режим като изгубил мощност, поради което се наложило да отстрани проблема, спазвайки указанията на оторизирания сервиз.

Резултатите от дисциплинарната проверка са изложени в Справка рег. № 4332р-4619/19.01.2023 г. по описа на СДВР. Въз основа на тях дисциплинарната комисия приела, че полицейският служител мл.инспектор Е. В. С. виновно е нарушила утвърдените Указания за работа на полицейските служители с АИС – ВОДПК, което е явно неизпълнение на МЗ 8121з-450/12.04.2022 г., Раздел II, т.10 /Старшият на наряда не допуска поставянето на вещи и предмети върху арматурното табло на автомобила, с което да се намалява видимостта на камерата, монтирана на таблото на автомобила/. Поведението на жалбоподателката представлявало нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР /неизпълнение на разпоредбите на този закон и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, на заповедите и разпорежданията на министъра на вътрешните работи, заместник-министрите и главния секретар на МВР и на преките ръководители/ и поради това направили предложение да ѝ бъде наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от шест месеца до една година.

С Покана за изслушване и даване на писмени обяснения рег. № 4332р-7145/30.01.2023 г. С. е поканена да се запознае с обобщената справка и материалите от дисциплинарната проверка и да даде писмени обяснения или да направи възраженията си. Поканата е връчена на 30.01.2023 г., на която дата в 16:30 ч. жалбоподателката е се запознала с констатациите от проверката и е удостоверила това със саморъчно положен подпис върху справката.

На 31.01.2023 г. Е. С. депозирала Обяснение УРИ 4332р-7867/31.01.2023 г., в което категорично отрекла да е извършила вмененото ѝ дисциплинарно нарушение и изложила предположение, че ако е имало някакво прекъсване във видеозаснемането от монтираните камери, то това е станало не поради никакви нейни или на колегата ѝ действия, а по технически причини, за които те не са отговорни. Възразява срещу изложеното в писмото на „АСАП“ ЕООД предположение, че е „възможно да има прекъсване поради неправилно поставяне или разместване на диска“, защото тя и колегата ѝ нямат достъп до кутията на DVR, тъй като последната е пломбирана и преди и след всяко дежурство инспектор от отдела проверява за изправността на пломбите.

При горните данни и на основание чл.194, ал.2, т.1, чл.197, ал.1, т.3, чл.200, ал.1, т.11 от ЗМВР, началникът на отдел „Пътна полиция“ при СДВР издал процесната Заповед № 4332з-112/09.02.2023 г. и наложил на жалбоподателката дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца, считано от връчване на заповедта.

Заповедта е връчена на адресата лично, срещу подпис, на 10.03.2023 г. Срещу нея е подадена жалбата, по която е образувано настоящото производство - Жалба вх. № 11083/20.03.2023 г. при Административен съд София-град.

В хода на съдебното производство от страна на жалбоподателката Е. С. са представени гласни доказателства, събрани чрез разпита на свидетелите Г. С. С. и А. С. А. /колеги на жалбоподателката/. Съдът дава вяра на показанията им, тъй като ги намира за подробни, обективни, последователни, логични и напълно кореспондиращи както помежду си, така и с останалия доказателствен материал по делото.

Свидетелят Г. С. заявява, че е работил като член на автопатрул. Според него монтираните в служебните автомобили камери не могат да се манипулират, тъй като системата е запечатана и служителите нямат достъп до хард диска, нито е възможно да се възпрепятства заснемането на изображение. Преди да излязат на работа автомобилите се проверяват от полицейските инспектори, които преглеждат камерите и пломбите.

Свидетелят А. А., който е бил на работа на процесната дата, също категорично заявява, че е невъзможно манипулирането на камерите и кутията. Последната се намира в багажника на автомобила, запечатана е с много пломби, целостта на които се проверяват в началото и края на всяка смяна от прекия ръководител. По време на смяната дежурната част води непрекъснато наблюдение дали камерите излъчват видеосигнал и ако същият изчезне оттам незабавно се обаждат, за да се смени автомобила. В посочената смяна не е имало обаждане от страна на дежурната част за изчезване на сигнала от камерите и на екипа, състоящ се от свидетеля А. и жалбоподателката С., не е издавано разпореждане за смяна на автомобила. Подчертава, че камера 1 и камера 2 имат светодиоди, които в тъмната част на денонощието светят в червено и това е индикатор, че камерите работят. По време на процесната смяна светодиодите на камери 1 и 2 са светели, не са угасвали и поради това не е било възможно А. или С. да се усъмнят, че има някакъв проблем с видеозаснемането.

Свидетелите дават висока оценка на работата на жалбоподателката Е. С., на нейните лични и професионални качества. Описват я като честен, лоялен, съвестен, стриктен и отговорен служител. Подчертават, че тя е награждавана многократно, в т.ч. и от министъра на вътрешните работи.

Във връзка с твърденията на свидетелите е изискана информация за служителите, които са били на работа нощна смяна на процесната дата в дежурната част и е изискана информация дали обажданията по телефони и радиостанции се отразяват в надлежен документ, за да се установи дали на процесната дата е забелязано преустановяване на излъчването от камерите в служебен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] . По искане на ответника е допуснат свидетеля В. А. С. /помощник-дежурен в група „Дежурна част“ при ОПП – СДВР/, на чиито показания съдът дава вяра и ги кредитира като обективни и правдиви. От тях се установява, че в дежурната част има възможност за водене на наблюдение върху конкретен автомобил в реално време, но поради големия брой такива, които патрулират по време на смяна, това се прави на случаен принцип или в особени случаи /напр. ПТП, задържане на лица и др./ В случай, че се установи проблем с камерата на някой автомобил, се уведомява дежурния инспектор, който отговаря за конкретния автопатрул и той указва какви действия да се предприемат. Сочи, че обикновено в такива ситуации се предприема рестартиране на автомобила или преместване, тъй като е възможно липсата на сигнал да се дължи на неподходящо местоположение на превозното средство, липса на G. връзка или Интернет връзка, или друга техническа неизправност. Твърди, че информацията се предава безжично и причините за липсата ѝ могат да са

многобройни. Свидетелят не помни на конкретната дата той или друг от колегите му от ДЧ да са установили, че някой или някои от камерите в дежурните автомобили не работи и не помни да се е обаждал или да е сигнализирал за такъв проблем.

В Писмо вх. № 26770/17.07.2023 г., изпратено от ДКИС – МВР, е декларирано, че в ДКИС не постъпва информация за отразяване на работици и/или неработещи технически средства и/или компоненти на система за видеонаблюдение, както и информация за предадени за и/или приети от ремонт технически средства. Сочи се, че създаването на вътрешна организация за работа със системите за видеонаблюдение, както и за осъществяването на контрол по изпълнението ѝ е извън функционалните задължения и компетентности на дирекцията.

При така установените факти, настоящият състав на Административен съд София-град, като извърши цялостна проверка по реда на чл.168, ал.1 от АПК за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл.146 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата, по която е образувано делото, е подадена в срока по чл.149, ал.1 от АПК, от лице по чл. 147, ал.1 от АПК, чиито законни права и интереси са засегнати от оспорения акт, против заповед, подлежаща на пряк съдебен контрол на основание чл.211 от ЗМВР, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е издадена от началника сектор „Пътна полиция“ при СДВР, който съгласно разпоредбата на чл. 204, т.4 от ЗМВР е компетентен орган да налага наказания по чл.197, ал.1, т.1-т.3 от ЗМВР, каквото е и наложеното с процесната заповед.

Процесната заповед е обективирана е в изискуемата съгласно чл.204 от ЗМВР писмена форма, с реквизити и съдържание, посочени в чл.210, ал.1 от ЗМВР. В нея са индивидуализирани извършителят, мястото, времето и обстоятелствата, при които се твърди и се приема, че е извършено дисциплинарното нарушение и е посочена правната му квалификация. Изложени са мотиви и са обсъдени доказателствата, въз основа на които е установена фактичката обстановка. Индивидуализирано е дисциплинарното наказание и основанието за налагането му. Посочен е срокът за обжалване и пред кой орган.

Проверката по случая е назначена след постъпването на данни за евентуално извършени нарушения от служители на ОДМВР – П. със заповед на директора на ОДМВР – П., с която е определен състава на комисията и срока на завършването ѝ.

Констатациите на комисията са обективирани в Справка рег. № 4332р-4619/19.01.2023 г. по описа на СДВР и е предложено на дисциплинарнонаказващият орган да наложи на жалбоподателката дисциплинарно наказание порицание за срок от шест месеца до една година. В съответствие с чл.206, ал.1 от ЗМВР дисциплинарнонаказващият орган е дал възможност на привлечената към дисциплинарна отговорност служителка да направи обяснения. Последната се е възползвала от правото си и е представил такива в определения срок.

Спазен е срока по чл.195, ал.1 от ЗМВР – твърди се, че дисциплинарното нарушение е извършено на 28.09.2022 г.; за дата на установяването му следва да се приеме датата на изготвяне на обобщената справка с рег. № 4332р-4619/19.01.2023 г., тъй като именно в този документ се обективират данни за извършено конкретно дисциплинарно нарушение от полицейски служител, визират се данни за неговата самоличност. Формално срокът по чл.195, ал.1 от ЗМВР започва да тече от 19.01.2023

г., на която дата справката е издадена и при липса на конкретни данни за датата, на която е сведена до знанието на дисциплинарнонаказващият орган се приема, че последният е узнал за нея и се е запознал със съдържанието ѝ на датата на издаването ѝ. Предвид това, Заповед № 4332з-112/09.02.2023 г., издадена от началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, се явява издадена в срока за реализиране на дисциплинарната отговорност по чл.195, ал.1 от ЗМВР /не по-късно от една година от извършването на нарушението и не по-късно от два месеца от откриването му/.

Относно приложението на материалния закон и съответствието с неговата цел, съдът намира следното:

В оспорената заповед дисциплинарно наказващият орган е възприел фактите и обстоятелствата, така както са изложени от проверяващата комисия в обобщената справка. Посочил е, че е разгледал и обясненията на жалбоподателката, но изложените мотиви в тази насока не дават отговори на забележките, касаещи игнорирането на относими доказателства и повърхностния и необективен анализ на събраните такива. Т.е. задължението по чл.206, ал.4 от ЗМВР не е изпълнено, тъй като ДНО не е събрал и оценил всички релевантни факти и обстоятелства.

Дисциплинарнонаказващият орган е възприел безкритично възприетото от проверяващата комисия без да го подложи на собствена преценка и анализ, но освен това е игнорирал важни и относими факти. Приел е, че жалбоподателката е извършила дисциплинарно нарушение по чл.194, ал.2, т.1 от ЗМВР, тъй като „е допуснала камерата да бъде закрыта“. В обстоятелствената част на процесната заповед е отразил, че за времето от 22:09 ч. на 28.09.2022 г. до 02:52 ч. на 29.09.2022 г., камера 02, монтирана в арматурното табло на автомобила, е закрыта с неустановен предмет, с което се ограничава видимостта в купето и действията на полицейските служители, а при прегледа на видеофайлове от камера 02 се установява, че има запис, но не пресъздава картина, поради ограничена или намалена видимост.

От една страна, въпреки че е отразено в обобщената справка, ДНО е пренебрегнал обстоятелството, че по време на същата смяна и в същия часови диапазон /между 22:08 ч. на 28.09.2022 г. и 02:52 ч. на 29.09.2022 г./ е констатиран и проблем в работата на камери 01 и 03 и е установено, че те не са работили в нормален режим, предавали са в черен цвят с надпис „NO V.“. Същевременно, светодиодите на камери 01 и 02 са светели през време на целия наряд /поради което С. и колегата ѝ обективно не са били в състояние да заподозрат, че камерите не работят/, не е констатирано нарушение в целостта на пломбите като същите са проверени и в началото и в края на смяната от полицейски инспектор, не е установена каквото и да е компрометиране на видеозаснемането чрез неправомерни или дори несъзнателни действия на полицейските служители, не е констатирано нарушение или интервенция върху хард диска и/или кутията, в която той е запечатан, нито върху поставените върху нея пломби и т.н. Всичко това води до единствено възможния извод, че липсата на видеозаснемане се дължи на причина, за която жалбоподателката С. и колегата ѝ от автопатрула нямат вина. Както сочи свидетеля В. А. С. /помощник-дежурен в група „Дежурна част“ при ОПП – СДВР/ липсата сигнал най-често се дължи на неподходящо местоположение на превозното средство, липса на G. връзка или Интернет връзка, или друга техническа неизправност. Същият заявява, че информацията се предава безжично и причините за липсата ѝ могат да са многобройни.

С оглед на цялата доказателствена съвкупност е необяснимо как и защо ДНО е приел,

че лошият запис от камера 02 за времето от 22:09 ч. на 28.09.2022 г. до 02:52 ч. на 29.09.2022 г. се дължи на закриването на камерата с неустановен предмет и защо е приел, че С. е допуснала това, след като в същия период не са работели и камери 01 и 03 и няма данни това да се дължи на човешка намеса. Последното навежда на довод за достоверност и правдивост на свидетелските показания. В контекста на заявеното от свидетелите, че няма как да се разбере от който и да е член на автопатрула дали камерите в служебните автомобили са изправни, дали работят или не, дали записват или не информация, констатациите на ДНО не следва да се възприемат от съда.

Съгласно чл.194, ал.4 от ЗМВР, дисциплинарната отговорност е лична и всеки държавен служител отговаря за своите действия или бездействия, извършени виновно и в нарушение на служебната дисциплина и свързани със заеманата длъжност. Следователно нарушение на служебната дисциплина е виновно неизпълнение на произтичащите от служебното правоотношение задължения, при които фактически осъществено деяние обективно не съответства на правно дължимото поведение на служителя. В случая не се установи С. да е извършила такова конкретно действие или бездействие, а още по-малко то да е било извършено виновно.

Всичко изложено по-горе мотивира съдебния състав да приеме недоказаност на твърдяното дисциплинарно нарушение. Процесната заповед се явява постановена при липса на мотиви и в противоречие с материалноправните разпоредби, т.е. налице е отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Предвид изхода на спора жалбоподателката има право на разноски. Искането за присъждането им е заявено своевременно. Представени са доказателства, че същите са реално направени. От страна на ответника е направено възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Същото, съдът намира за неоснователно.

Платеният хонорар на адв. В. е в размер на 2000,00 /две хиляди/ лв., а минималния размер на адвокатското възнаграждение, съгласно чл.8, ал.2, т.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес за дела по Закона за Министерството на вътрешните работи, каквото е настоящото, е 750,00 лв. Съгласно чл.78, ал.5 от ГПК при наличие на такова възражение съдът може да намали възнаграждението, ако прецени, че фактическата и правна сложност на делото не е адекватна на усилията на защитата при упражняване на процесуалните ѝ права. Случаят обаче не е такъв. Конкретното дело не се отличава с фактическа и правна сложност, но изисква задълбочено проучване, формиране на правни изводи въз основа на немалък по обем доказателствен материал. В проведените четири съдебни заседания процесуалният представител на жалбоподателката е направил доказателствени искания, изразявал е мотивирани становища, аргументирал е позицията си, включително и чрез представени по делото подробни писмени бележки. Ето защо, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателката сумата от 2010,00 лв. /две хиляди и десет лева/, от които 2000,00 лв. /две хиляди лева/ - платен адвокатски хонорар, и 10,00 лв. /десет лева/ - внесена държавна такса.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 4332з-112/09.02.2023 г. на началника на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която на Е. В. С. – младши автоконтрольор I степен в 02 група „Специализирана група за контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ на 02 сектор „Контрол, регулиране и осигуряване на мероприятия“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ за срок от 6 /шест/ месеца, считано от връчване на заповедта, КАТО НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНА.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – [населено място], ул. Антим I-ви, № 5, ДА ЗАПЛАТИ на Е. В. С. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], ул. В., № 22, вх.А, ет.4, ап.4 Е. А., № 17, сумата от 2010,00 лв. /две хиляди и десет лева/, представляваща направени по делото разноси, от които 2000,00 лв. /две хиляди лева/ - платен адвокатски хонорар, и 10,00 лв. /десет лева/ - внесена държавна такса.

РЕШЕНИЕТО, на основание чл. 211 от ЗМВР, е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: